

Els gallecs
contraris a
l'Estatut...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

...no hi eren
tots

Any VI - Núm. 243

Barcelona, 31 de juny de 1936

Preu: 20 cèntims

Notícies de l'Olimpiada Popular

Com que no volem ésser menys que la premsa ben informada, a continuació publicuem, a la tarifa de costum, una sèrie de notes oficioses que ens han estat transmeses pel Comitè de propaganda de l'Olimpiada Popular.

Podem donar ja com a segur que l'Olimpiada serà Popular. El que, de moment, no podem assegurar encara, és que sigui Olímpica.

S'ha acordat que de l'Olimpiada Popular se'n digui Setmana Popular del Folk-lore i dels Esports.

S'annuncia la inscripció del famós atleta Aureli Capmany, especialista en l'aixecament de pesos.

Aureli Capmany està actualment en plena forma. En l'entrenament efectuat ahir, aixecà tres articles seus com si tal cosa.

De l'Olimpiada Popular no se'n dirà Setmana Popular del Folk-lore i dels Esports, sinó Setmana Popular dels Esports i del Folk-lore. Amb aquest motiu, el doctor Trabal ha estat molt felicitat.

Per donar més varietat a l'Olimpiada Popular, s'ha acordat, definitivament, que se'n digui Setmana Popular dels Esports, del Folk-lore, de la Ràdio, del Turisme, de l'Aeronàutica, de l'Esperantisme, del Cas Pobre, del Cinema, de l'Hotelleria, del Parxesi, de l'Agricultura i Ramaderia, del Servetinal, de la Poesia, del Marxisme, dels Gèneres de Punt, de l'Electricitat i de l'Amor Lliure.

El doctor Trabal continua éssent felicíssim. Entre les darreres felicitacions rebudes hi consta la del propi doctor Trabal.

Han anunciat la seva participació a l'Olimpiada Popular el sereno i el vigilant del carrer de Provença, tres comprès entre Balmes i Rambla de Catalunya.

També participarà a l'Olimpiada Popular el carter de Cazouls-les-Béziers. Igualment anuncia la seva participació un negre autòntic, encarregat de l'ascensor de l'Hotel "A la belle Étoile", de Toulouse.

Com es pot veure, la importància internacional del certamen creix per moments.

Els jugadors de manilla de Caracahen han enviat la seva adhesió a l'Olimpiada Popular. També han transmes uns mots d'entusiasme dels més importants companys de "La Passió" d'Olesa. Amb el mateix motiu s'annuncien nombroses expedicions del Transmissor. L'entusiasme dels expedicionaris per l'Olimpiada Popular és tan gran, que han anunciat que encara que no els agradi, es quedaran a viure a Barcelona.

El doctor Trabal ha estat homenatjat.

El Comitè Organitzador de l'Olimpiada Popular prega a tots els qui vulguin participar-hi com a jutges o cronometradors, que facin el favor de presentar-se.

Per fer de cronometrador no cal tenir cronòmetre. Amb entusiasme n'hi ha prou.

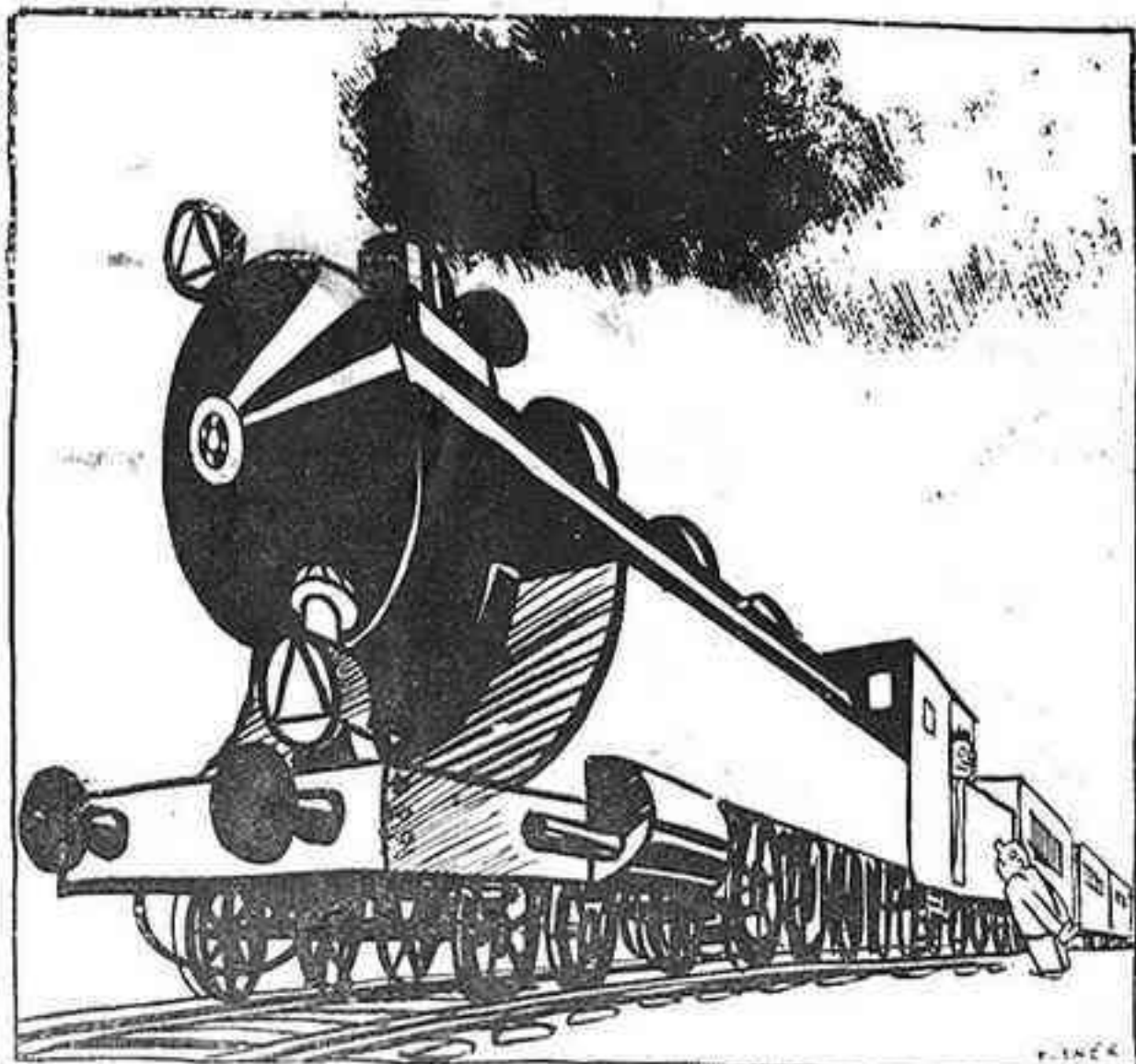
En les darreres inscripcions d'atletes, figuren un admirador dels Frediani, el campió de botxes de Palautordera, el secretari de l'AJuntament de Villanueva de Sijena, gran aficionat a la pesca, i un holandès que condicionarà la seva participació a canvi d'un empleu a la Generalitat.

Vindran també els jueus recentment assassinats per Hitler en persona.

Creix l'entusiasme per moments. Entre els barcelonins, es projecten per la gran Setmana dels Esports i del Folk-lore nombroses excursions a la Costa Brava.

El doctor Trabal ha estat aclamat.

Sembla que el feixisme no se'n aixecarà.

—Què, aneu a la vaga?
—No; vaig a Saragossa.

La U. R. S. S. està salvada

Els marxistes catalans l'ajudaran

El greu perill interior i exterior que corre actualment la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, interior amb el projecte de Constitució que les dretes hi volen imposar, i exterior per les maniobres del Japó, que vol provocar la guerra, ha aconseguit, per tal de defensar la integritat de les doctrines marxistes en aquell país i on sigui, la unificació de quatre poderosos partits catalans que es disposen a posar en pràctica immediatament el seu programa salvador. En efecte; els diaris de diumenge publicaven un manifest firmat per la Unió Socialista de Catalunya, Joan Comorera; pel Partit Català Proletari, Artur Cussó; per la Federació Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol, Rafael Vidiella; pel Partit Comunista de Catalunya, Miquel Valdés, en el qual, entre els punts del Partit Unió del Proletariat (P. U. P.), hi trobem el següent:

"Tercer. Es pronuncia decididament per la defensa de la U. R. S. S. Ajudant la seva justa política de pau, el partit resultant de la fusió lluitarà contra la guerra imperialista i contra els seus propugnadors, dintre i fora del propi país."

Davant d'una decisió tan terminant, hem volgut saber-ne l'abast i hem anat a veure el primer firmant del manifest, l'ex-conseller d'Obres Públiques de la Generalitat, senyor Comorera.

L'hem trobat escoltant "Katuska" a la ràdio i ens ha saludat dient-nos:

—Ja ho veieu; estic preparant-me tot escoltant bona música russa.

—Precisament — li hem contestat —, veniem a demanar-vos que

ens diguéssiu alguna cosa d'aquest tercer punt del programa del Pup. —Aquest punt s'havia de mantenir secret. La decisió de defensar costés el que costés la U. R. S. S. era molt greu i havíem de mirar de no trobar-nos com Anglaterra quan va dir que defensaria Abissínia. Però nosaltres hi anem de bona fe i no estem disposats a deixar-nos convèncer per amenaces de guerra europea.

—Ni per proposicions?
—Home, tant direu! Però el que sí us puc dir és que Rússia pot comptar amb nosaltres per defensar-hi el comunisme contra aquest projecte de Constitució democràtica, i contra l'amenaça japonesa. El més urgent, però, és aquesta darrera amenaça.

—I què pensem fer?
—Organitzem una nova expedició de catalans a Orient, però no pas al Pròxim Orient, com feu aquell monarquicista de Roger de Flor, o de Llúria, ara no sé, però us ho aclarirà en Fronjosà, sinó a l'Extrem Orient. Perquè nosaltres som extremistes.

—I què hi fareu?
—Atacarem el Japó feixista per l'esquena mentre els xinesos l'aguanten fort per davant; i un cop l'hàgim derrotat, anirem a proclamar el comunisme a Moscou. Stalin s'ha venut a la burgesia occidental i és un liberal que fa pudor de sagristia.

—I qui hi posarem?
—Home, això ja no es pregunta. —Ah, sí, el doctor Cussó.
—I ara!
—Ja, en Fronjosà.
—Mare de Déu, ei, de Kazan!...

Sembla mentida que tinguen tan poca delicadesa! M'hi posaré jo!

Tradicions ginebrines

El fals Negus no és cap novel·la

(Del nostre corresponent especialíssim)

Ginebra, 28. — En els cercles polítics i diplomàtics ha produït penosa impressió la volada que la premsa internacional ha donat a la notícia de que un fals Negus s'havia passejat pels carrers de Ginebra i havia acomplert una sèrie d'actes protocolaris. Hom s'estranya que diaris que es tenen per seriosos i periodistes que diuen conèixer llur ofici, s'hagin deixat prendre pel fals pintorec d'aquesta informació, el tema de la qual no té res d'extraordinari i entra de ple dintre les millors tradicions ginebrines.

Sí. No sabem com pugui s'ha pogut estranyar que el Negus que s'ha exhibit a la vora del llac Lemán fos un fals Negus. Per ventura la Societat de les Nacions que té la seu a Ginebra no és també una falsa Societat de les Nacions? I la pau que hom defensa, què és sinó una falsa pau? I les sancions, no han estat unes falses sancions? I sir Antony Eden, no és fals com la cara de Judes? I què era monsenyor Laval, sinó un fals cap de govern francès?

Cal no perdre de vista que Abissínia ja fou admesa a la S. de les N. en qualitat de falsa nació civilitzada i que ara serà esborrada del mapa igualment per falses raons. Falsa, també, la perruca de Paul Boncour, i la representació del senyor Madariaga, com són falsos els exigits del senyor Bataillon.

En fi: l'única cosa que no hi ha falsa a Ginebra és l'amenaça d'una pròxima guerra.

Per totes aquestes raons, en els cercles polítics i diplomàtics ha produït tan mal efecte que hom s'estranyés de la presència d'un fals Negus.

EL NEGUS A GINEBRA
—Què devia voler dir aquell que m'ha preguntat si era el representant del Paraguai?

Costa i Déu, detectiu

"La Veu" i "Renovació" estan passant-se de l'una a l'altra una campanya contra les requises d'autors per la policia durant les darreres vagues. Un d'aquells comentaris del senyor Costa i Déu, que fou reproduït per l'òrgan radical, deia que un seu amic havia descobert a València, el dia del partit final del campionat, el seu auto, que li havien requisat a Barcelona.

I el senyor Costa i Déu, aleshores, fa de detectiu — en fa el seu amic — diu (el senyor Costa i Déu, s'entén):

I la seva admiració arribà al summum quan en donar una ullada al comptador quilòmetres, observà que aquest marcava 800 quilòmetres més dels que marcava quan deixà el cotxe en mans de la policia. I per si no fos prou, unes peles de taronja trobades a l'interior del vehicle acabaven de confirmar el viatge a la ciutat del Túria.

Que la policia requisi un cotxe per fer-lo córrer és, realment, cosa que admira. Però és molt més d'admirar la sagacitat d'aquest amic del senyor Costa i Déu que, havent vist el cotxe a València, va descobrir que havia anat a València per haver-hi trobat unes peles de taronja. Si arriba a trobar-hi unes peles de platan, hauria deduït que havia anat a les illes Canàries.

Els mals precedents

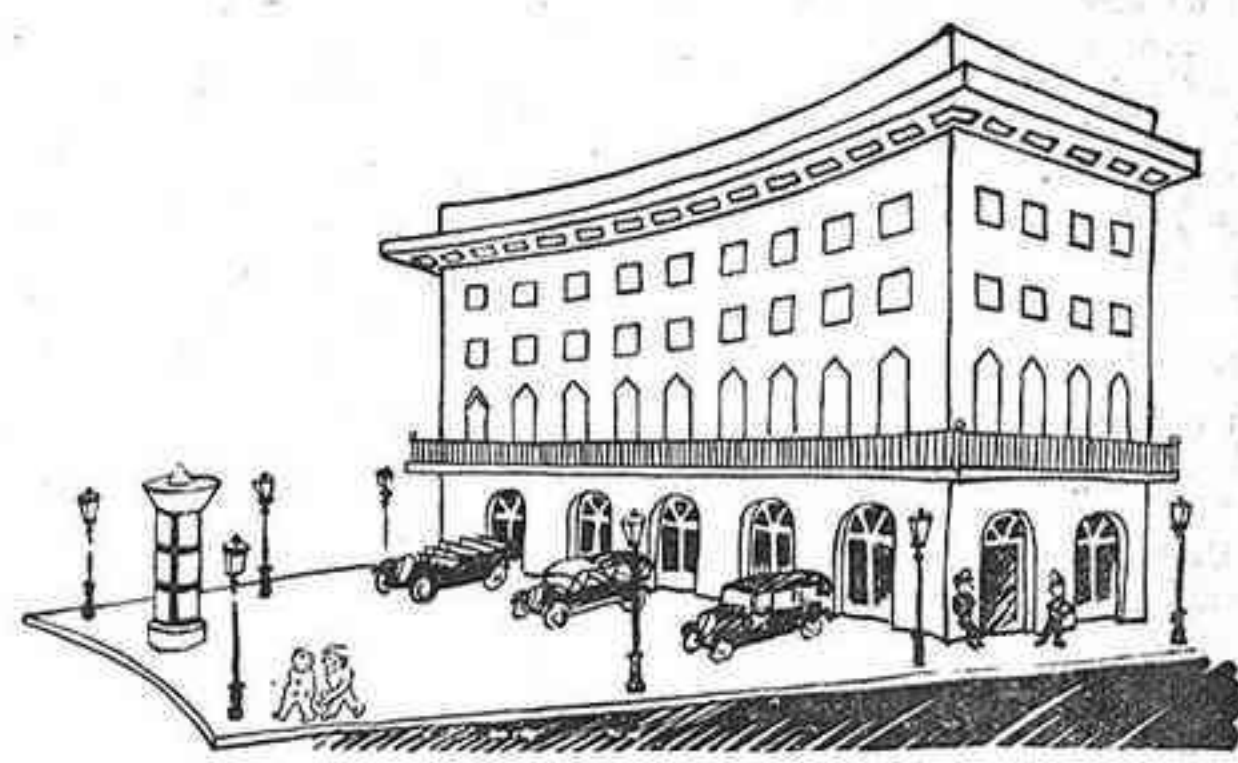
La renúncia al Premi Nonell sembla el pànic entre un floret d'escriptors del país

El precedent sentat pel pintor Pere Pruna en renunciar als diners i als honors del premi Isidre Nonell per una simple acusació de plagi, ha causat una dolorosíssima impressió en el mitjà literari de casa nostra. Des que Pere Pruna va escriure la seva ja famosa carta, es nota entre els nostres literats una gran agitació que, si no s'hi posa remei, podria acabar en violències de tota mena. Per contrarestar els funestos efectes de la carta que han publicat tots els diaris, són nombrosos els escriptors que, per una vegada, han decidit escriure alguna cosa original i han coincidit tots ells en que aquesta fos una carta de protesta i advertiment al senyor Ventura Gassol.

I per no ésser menys que Pere Pruna, ens han pregat que els les publicuéssim en EL BE NEGRE. Queden servits.

EL SR. VALLES I PUJALS

Sr. Ventura Gassol. Molt honorable senyor meu i successor: El Govern de les esquerres coalitzades no podia portar a altra cosa que a dilapidar els diners del Pressupost en donar-los a un artista que després els renunciava sota l'acusació de plagi. Mai una cosa així no havia succeït estant la Lliga en el poder. És de suposar que aquest cas no serà pas el darrer. Però si això es generalitza, no esperin pas que jo faci un altre "Elogi de Catalunya", que, d'altra banda, no hauria pas

—Un grup escolar, amb tanta gent armada?
—Deu ésser per allò de què "la letra con sangre entra"...

fet governant les esquerres, però hauria fet alguna altra coseta de la qual ara em guardaria prou després del que ha succeït. El meu geni sabrà esperar que tornin a governar les dretes. El meu geni i les meves obres públiques i literàries. No disposi del seu affim.

Valles i Pujals.

EL SR. GASTO A. MANTUA

Molt Sr. meu Conceller: Ai bist ab gran Alarma el gesto fet per al pintor Pruna al renunciar al premi Isidro Nonell que la Generalitat li havia concedit. Una actitud semblant demostra per part llur una falta absoluta de valor per a defensar les llurs conviccions i el llur art contra les maniobres d'uns llurs qualsevol que vulguin interposar-se en el camí dels artistes de la llur estimada Catalunya nostra. Ahon anirem a parar si deixéssim triomfar aquestes maniobres llurs sense la més enèrgica protesta. Fore intolerable que ens deixéssim allò que es diu sense defensar l'art de la Pàtria els que l'em portat al puesto entaïrat que auuy ocupa.

Per què li diuen que ho ha tret d'una foto ja renuncia a les cinc mil andoles? Es veu ben clar que el pollo Pruna encara no té el cul pelat d'anar per les aules. Qu'és l'art sinó agafar les coses amb art i fer-ne una cosa artística? Això ho feien ja els grecs i ho va fer el gran Shespeare i ho fem tots no faltava més. Si així precedent funest cundis, que seria dels drets d'autor que són la glòria del teatro català? Allavors hauríem de repartir els nostres drets entre els hereus d'una trepa d'autors que mai no havien estat catalans ni ganes i que potser eren anticatalanistes? Això mai! Primer que res és l'economia de la nostra terra i la defensarem fins a l'última pesseta com digué aquell.

I pregunt-li, senyor Conceller, que em perdoni les moltes faltes per falta de costum d'escriure sense diàleg, me li ofereix per tot el que vulgui mandar en bé de la llur Catalunya.

Gastó A. Mantua.

EL SR. LLUIS ELIES

Després d'aquesta el senyor Gas-

sol obrí encara altres cartes, entra elles les següents:

Sr. Ventura Gassol.

Senyor Conseller: Entre els honors de la guerra i de la postguerra potser no n'hi ha cap com aquesta mena d'honor militar que fa renunciar als artistes les seves conquestes. Es que potser eis militars hi renunciïn? Doncs, per què nosaltres hem d'ésser menys? Si en Pruna hagués tret el seu quadre d'un cagerreotip, ningú no li hauria dit plagiari; però com que ha volgut modernitzar la nostra tècnica se l'ha hagut de castigar. El xicot, però, en el seu atabalament no ha vist el mal que ens podia fer a tots amb la seva renúncia i jo voldria que entre tots li fessin comprendre els perjudicis que pot causar amb la seva susceptibilitat mal entesa als escriptors d'èxit i a les parades de llibres vells.

Esperant de la vostra intel·ligència que sabreu fer-li comprenent, quedo a les vostres ordres, i us ofereix les seves dotze obres simultànies en curs de preparació.

Lluís Elies.

EL SR. F. PRESES

Sr. Conseller de Cultura de la Generalitat.

Molt senyor meu:

Amb gran indignació acabo de llegir el gest que es disposa a fer aquest ximplet de Pere Pruna. Es que es proposa arruinar l'art i el teatro català? I vós, que us en dieu el defensor, ho tolerareu? Si permeteu que aquest xicot renunciï a les cinc mil, us declaro amb tota franquesa que jo renuncio ja des d'ara a la carrera d'autor. I això que per a la pròxima temporada estava escrivint uns comèdies franceses que haurien estat la salvació del teatro català. Amb aquests precedents demoralitzadors no es pot portar a cap una obra ni que sigui mitjanament constructiva.

Vostre,

Francesc Preses.

EL SR. ENRIC CASANOVES

Sr. Ventura Gassol. Molt senyor meu: En la meua llarga estada a Amèrica, d'on vaig

El toro "Civilón"

Havent-se demostrat que el toro "Civilón" no era brau, sinó que era manso, els seus empresaris han decidit retirar-lo del toreig i dedicar-lo a la política.

Se'l destina a un càrrec elevat en la direcció de l'ordre públic.

Aquest número ha
passat per la censura

EL SUMARI BADIA
—Tot està altra vegada com el dia del fet.
—Quina llàstima que no pugui estar com el dia abans!

EL CAS MAURA
—Fixat com ja l'article!

portar les darreres novetats teatrals, mai no havia vist una cosa com això que ha fet aquest pintor de renunciar així com així a cinc mil pessetes després d'haver-les cobrades. D'una cosa així jo en faria un melodrama policíac si n'hi hagués algun d'americà, però com que no n'hi ha cap, m'hauré de limitar a protestar energicament que sigui tolerada una modalitat de gangsterisme que ni als Estats Units no s'ha presentat.

Agatha Christie.

Ai, Enric Casanoves.
EL SR. BONAVIA

Sa Ilma. Zr. Conzeller de Cultura de la Generalitat.

Molt zenyor meu i de la meua major consideració: He vist pels diaris que el jove Pera Pruna ha renunciat a zinc mil pezetes que li havien donat perquè li havien dit que havia copiat el quadre.

Aquest jove és molt ignozent i en contes de azeptari-li el retorn li haurien de donar quatre nates. On anirem a parar si això es potez de moda? Zi Zamaniago va copiar de La Fontaine i La Fontaine de Fedro i Fedro de Espo, i jo de Felipe Derblay, per què el zenyor Pruna no havia de poder copiar d'una fotografia del zenyor Sex Appeal ja totz elz granz artitez de l'ampliazio al carbó no han fet altra coza que copiar de fotografiaz?

Ja m'havien dit que el món ez tava perdut però no m'ho creya. Zeu afm. i diipozi del zeu zezur z. z.

Zalvador Bonavia
Autor dramàtic.

LA CAMPANYA PRODUÏX EL SEU EFECTE

Després de llegir totes aquestes cartes, el senyor Gassol va convocar novament, com ja saben els nostres lectors, el Jurat del Premi Isidre Nonell, i aquest decidí mantenir el seu anterior fall. El que segurament no sabien els nostres lectors era el perquè d'aquesta ratificació. Ara ja ho saben.

MERCAT D'OCCASIONS
Compra-Venda-Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCCASIO
Corts, 414 - Tel. 30422

LA BORSA
LA VIDA

COTITZACIONS

Mercantils	7 %
Estatut's (Galicia)	90 %
Straperlo	4'90
Calvoentostelo	0'05
Confederació Hidrogràfica de l'Ebre	2'30
Ferroviaris	?
Ricardo Zamora i Paveria (en liquidació)	

El 7 per 100 que s'ha adjudicat als socis mercantils en vaga ha normalitzat la situació de borsa i l'aspecte de la població.

Estatut's de Galicia s'han cotitzat amb un mòdic 10 per 100 de descompte. Es dona per descomptada l'Adjudicació de l'Autonomia al país.

Calvoentostelo especulen sobre el fur parlamentari, però no aconseguen caçar incautes. Per ara es cotitzen a dos, cinc.

Ferroviaris retrets, poc francs i amb tendència a la vaga.

La raó social Ricardo Zamora i Paveria ha decidit plegar el ram i liquidar les existències. Sembla, però, que la Paveria no es separarà de Zamora.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

ELS EXITS D'EL BE NEGRE

No tot han d'ésser aclariments i cants de palinòdia. Passades les principals vagues i entrats novament a la normalitat, podem reprendre la tradició dels nostres èxits i afegir-ne un més a la col·lecció.

Tothom sap la constància amb què "La Veu" qualificava el senyor Cambó, sempre que l'havia de citar d'"el nostre il·lustre amic". Aquest qualificatiu, que al principi no hi ha dubte que afalagava el líder de la Lliga, ens va caure a nosaltres tan bé, ens resolia tantes coses que, potser abusant-ne també una mica, encara que no tant com "La Veu", vàrem fer que l'interessat se n'adonés. El cas és que una nit el senyor Pellicena i Camacho rebé, a la impremta del carrer de Ferlandina, l'avís que el senyor Cambó el demanava per telefon.

El senyor Pellicena, emocionat, es precipità a l'aparell fent reverències.

—El senyor Cambó? Digui, senyor Cambó, mani, senyor Cambó.

—Escolteu, Pellicena. Jaestic fins el capdamunt del nostre il·lustre amic el senyor Cambó! S'ha acabat, ho sentiu?

I penjà el telèfon.

Des d'aleshores que l'il·lustre amic de "La Veu" és el senyor Ventosa i fins i tot ho ha estat algun cop el senyor Valls i Taberner.

—No m'hi faci un nus. Facci-m'hi una aga, que serà més de moda.

AMB UNA SOLA MA

Un dels dies de la vaga del ram mercantil, quan totes les botigues eren a estones tancades i a estones mig obertes, quan a França uns altres vaguistes ballaven en magatzems i fàbriques, varen arribar a Barcelona uns turistes francesos, una gran colla, que a la millor eren vaguistes que en comptes de ballar els havia donat per viatjar. Els turistes, com tots els turistes, feren un passeig en autocor per la ciutat i, en passar per davant del C. A. D. C. I., amb una gran unanimitat saludaren, aixecant el puny enlaire.

Aquest gest entusiasma els socis del C. A. D. C. I. que es trobaven al local, i un d'ells ho explicava així:

—Han passat uns turistes francesos i ens han saludat amb el puny enlaire. Aleshores nosaltres hem sortit al balcó i també hem aixecat el puny i vingua aplaudir.

El que no explicava era com s'ho havien fet per aplaudir amb un puny enlaire.

Frontón Novedades
Corts Catalanes, 638

Tots els dies tarda i nit grans partits a quinielas pels asos de la pala.

Frontón Novedades
Corts Catalanes, 638
Tots els dies tarda i nit grans partits a quinielas pels asos de la pala.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-Americà

Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

EN SASTRERIA TENIM:

- 100.000 vestits confeccionats, patén, des de 15 pessetes.
- 100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
- 100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.

Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.

EN CAMISERIA TENIM:

- 100.000 camises de gran costil, a 4'95.
- 100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
- Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.

Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.

Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastrer i camiser no pot ésser altre que la

Casa Bastida
P

El Be a les festes

LES ESTRENES

"Fiel y... pecadora" és un títol poca-solta, com molts. Quan vam anar a l'Àstoria ho fèrem il·lusionats per aquest títol per veure de quina manera se'n sortia l'autor del film. Arribats allí, vam descobrir que el film estava basat en una excel·lent novel·la de Charles Morgan que es titula "The fountain".

L'acció passa l'any 1916 a Holanda. Uns soldats anglesos queden refugits en aquell territori i s'ho passen molt millor que no pas a qualsevol front, encara que sigui Popular. Estan a disposa a casa d'uns senyors on hi ha una senyora que és anglesa i casada amb un capità alemany. La senyora, Ann Harding, que a més a més ja havia conegut el soldat anglès Brian Aherne, s'enamora. Aconseguit això, el marit torna. Paul Lukas arriba desfigurat. Li manca un braç, va geperut i per dintre té tot el cos destrocat pels gasos. Un parell de cunyades es cuiden de donar-li l'alegria de que la seva dona estima un altre. El se'n fa el càrrec i molt polidament se'n va a l'altre barri.

Abans d'aquest film es projecta una cinta còmica amb alguns "gags", molt pocs, acceptables. Els altres són en general repulsius.

COLISEUM

CADA DIA
Un doble programa
Paramount de qualitat
CASTA DE AGULAS
Un film de l'Oest, curull d'acció i emoció, i

HUERFANOS DEL DESTINO

per Eleanor WHITNEY, Tom KEENE MOORE, Virginia WEIDER y Elizabeth PATTERSON
Comèdia rural americana, dolça poètica i captivadora

"Esplendor", que han donat al Coliseum, és un film excel·lent. La tècnica cinematogràfica serveix aquí per explicar-nos amb la major claredat possible una història de caràcters, tema aparentment més apte per al teatre. De totes maneres, malgrat que a través de la pel·lícula hi veiem el canemàs d'una comèdia, "Esplendor", està contada amb un vigor, un encert i una tendresa que us fan seguir l'acció amb una atenció creixent.

Un bell film i una bella història, agra, cruel a estones, però que us dona una sensació de veritat que en va cercareu en les aventures trivials dels films-rosa.
Myriam Hopkins, que en poc temps s'ha col·locat en el primer lloc de les "vedettes" americanes, llueix en "Esplendor" les seves grans dots d'actriu, el seu talent, la seva tendresa.
Myriam Hopkins, amb Katherine Hepburn, són, sense cap mena de dubte, les dues millors artistes de Hollywood.

PUBLICI GINEMA

Passell de Gràcia, 67
Telèfon número 7998
Sessió continua 3 tardes a 1 matinalada
Solent 1 pesseta

Reportatges d'actualitat Mundial Segons visió
UFA Exclusiu-ECLAIR JOURNAL Exclusiu
PARAMOUNT - Viatges - Documentals
Tots els dilluns canvis de programa

ARQUES SOLER
d'un sol BLOC MASSIS
AMB BLINDATJE (patentat)
Imperforables amb el SOPLET
FABRICA DESPATX: ALDANA, 3 Barcelona Tel. 31853
S. SALÓ D'EXPOSICIO: ALDANA, 5 (Teatre Clrc Olympia)

La criatura, cada dia més gran, és Jackie Cooper.

Hi surt un dolent, dolent, que és Josep Calleja.

Ben mirat, ja som massa grans per veure pel·lícules d'aquestes.

Seguint la seva tradició de ben combinar els programes, l'empresa del Capitol ens donà la setmana passada un film extraordinàriament divertit i dinàmic combinat amb una barba no menys extraordinària.

L'extraordinària barba era un film de tenors i fills de tenors que li sortien barbons i fills d'una altra família, amb una mare que no era la seva mare i un pare que no era el seu pare, i monges i hospicis que demostren que els americans, quan volen, també saben fer Sors Angélicas. El que es veu que no saben és, com Sant Fariol i com els productors espanyols, fer duros dels raves.

El film extraordinàriament divertit i dinàmic era, com aquests qualificatius indiquen, extraordinàriament divertit i dinàmic. Es deia "Amenza Pública" i en ell, George Murphy, que a estones s'assembla a Paul Muni, hi fa el paper d'un periodista bon noi que es deixa enredar per una massa massa viva i no fa més que planxes.

Maricel-Park

El Park d'Atraccions més important d'Europa
Golf - Muntanyes russes - Bug-Avions Automòbils elèctrics, etc.
El millor mirador de la mar, la ciutat i la muntanya
Aviat inauguració de noves i originals atraccions

Entrada al Park: 50 cts.
Anada i tornada amb el funicular i entrada al Park: UNA pta.

Obert cada dia tarda i nit

I UN BE!

El toro "civilón" ens ha enviat una atenciosíssima carta de comiat.

Ens prega que la fem extensiva a la "afisió" de Barcelona i ens anuncia que surt de "tournee" cap a altres provincies.

Salazar Alonso té molta sort en el joc.

Ara amb l'estraperlo se li està donant una altra sèrie: la negra.

El nou comissari d'O. P. va cridar visca Catalunya i visca la República.

Que nosaltres sapiguem encara no ha demanat el retro.

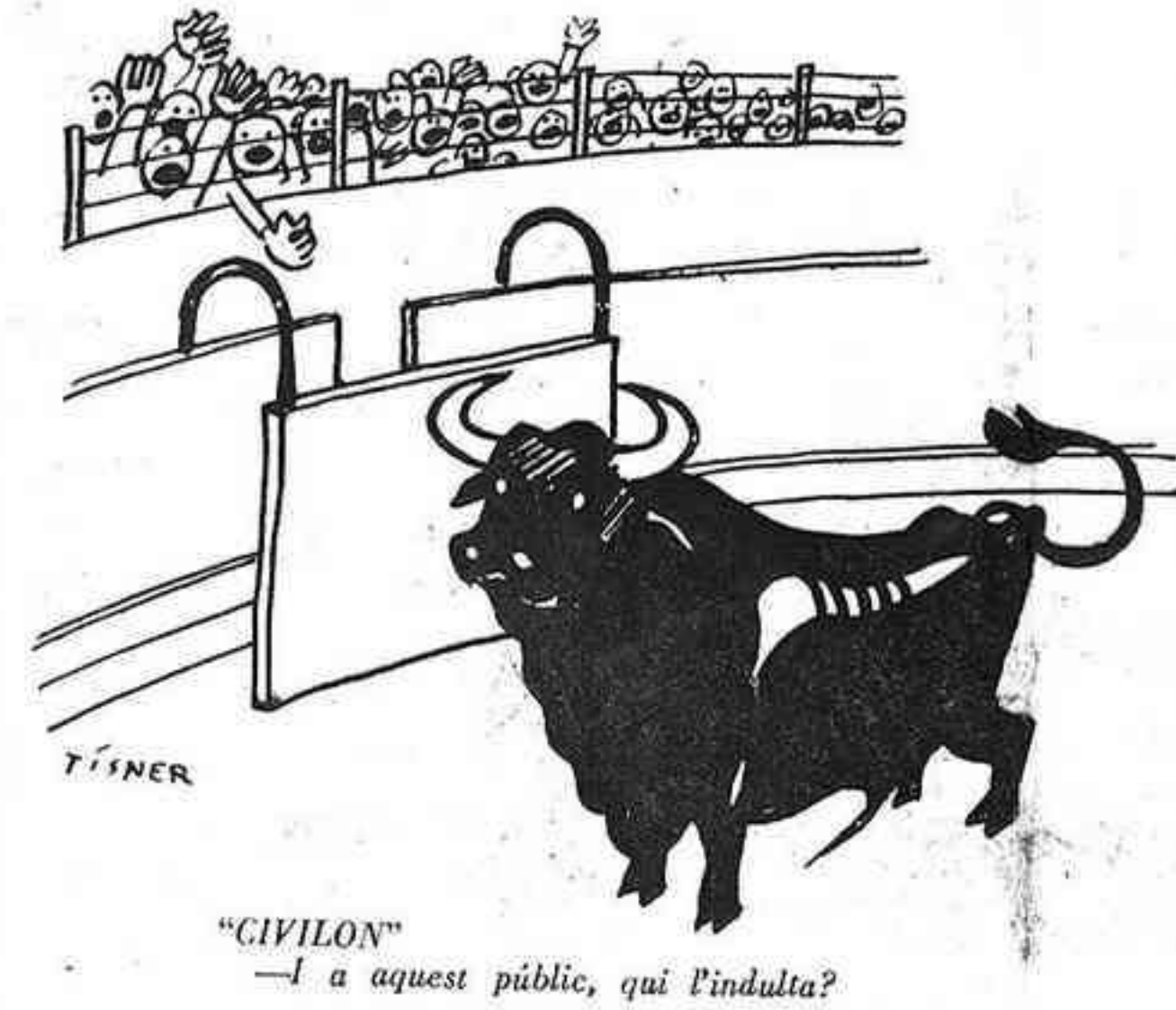
Les fàbriques de material ferroviari no fan vaga.

Fan vagon.

La revetlla de Sant Pere va celebrar-se la Festa del Foc.

I la de l'aigua!

El toro "civilón" no embestia ni demanant-li per instància feta amb paper de barba!!

"CIVILON"
—I a aquest públic, qui l'indulta?

RADIO BE

PROGRAMA PER AVUI

A les 8. — Retransmissió del repartiment d'armes als desconeguts, des de la Plaça d'Espanya.

A les 10. — "El comte del dia", el comte de Romanones.

A les 12. — "Suite ibèrica de l'estraperlo", de Strauss, per Salazar Alonso amb acompanyament del Tribunal Suprem.

A les 14. — "El último pirata del Atlántico" i "Girl Pat", corejats per la premsa internacional.

A les 16. — "El Dictador", en quatre articles de Miquel Maura, retransmès des d'"El Sol" per "La Vanguardia".

A les 18. — "Les vagues de la setmana", pel conseller senyor Barera.

A les 20. — Retransmissió des de Cádiz del precís juguet de societat "Ha llegat un barco cargado de...", en col·laboració amb una important companyia anglesa de navegació.

A les 21. — "Sonata en to major", de Brahms, per la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

A les 22. — "El divino Calvo (Sotelo)", pas doble de Joan Ventosa i Calvell.

A les 23. — "La vida breve", marxa militar, de Pérez Farrás. (A petició de certs elements.)

A les 24. — Fi de l'emissió i "Marxa d'El Be Negre".

Comentari de les 9 i 5

per J. M. Planes

En un ambient d'apoteosi va acabar, avui fa uns quants dies, ni més ni menys, la divinita Volta Ciclista a Catalunya. La grandiositat de l'espectacle, aquell estol de ciclistes infatigables, avançant per damunt de les blanques i, naturalment, polsoses carreteres del país sota un cel intensament blau, tan blau com l'anís del mateix nom que, com el que us parla, presenta la Fassina Catalana de l'honorable senyor Momplet, la grandiositat, deien, de l'espectacle és d'uns tons massa brillants perquè nosaltres li dediquem la negra flor de l'oblit.

El ciclisme, naturalment, és un esport, però nosaltres, que procurem esguardar les coses a través de l'ull inquisidor del comentarista professional, aquest fet ens deixa vagament insensibles. Es per això i res més que per això, que el qui us parla intentarà fer desllisar per davant dels vostres ulls i a través de l'única televisió en vigència a les emissores del país, em refereixo a la imatge literària, totes aquelles emanacions polítiques que giren o, més concretament, que podrien girar entorn d'unes rodes ciclistes durant la Volta a Catalunya que hem celebrat joiosament sota el sol implacable del mes de juny.

Ja sé que aque-ta mena de confessions al radiotèl·lèctric acostumen a esverar una mica, però més val que no ens engananyem. El ciclisme, senyores i senyors, em sembla cridat a escalar cims molt més humans que el de l'Orlial i a conquistar metres molt més densos en patriotisme que no pas les de Lle-

da i del Parc de Montjuïc, posem per cas. El ciclisme, posat al servei del Govern de Catalunya, o per explicar-ho amb més precisió, la Volta Ciclista a Catalunya efectuada per l'honorable President i els consellers de la Generalitat, esdevindria una nota fresca, alegre i optimista, damunt la qual podrien bastir-se les solucions més transparents, uns autèntics solucions de celofana.

No precisa pas una imaginació gaire feliç per projectar damunt l'asfalt de qualsevol de les nostres carreteres la futura caravana multicolor dels ciclistes que avui reixen els destins de Catalunya, tot presentint, naturalment, l'apoteosi eufòric de les arribades.

—Qui va al davant?
—Gassol!

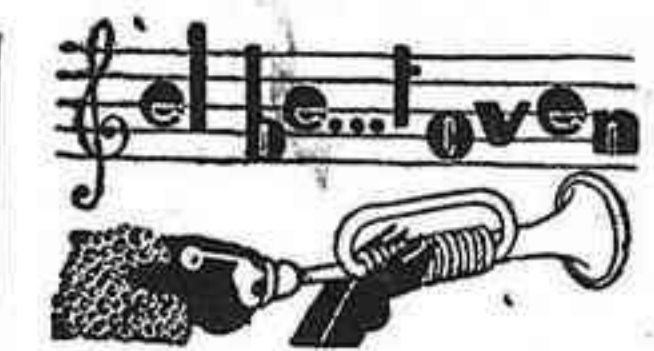
Les dames ripolinades, naturalment, i amb una canya de gelat a la boca, els banyistes, els sensefeina, els vaguistes, els cambriers, els ocellistes, els taxistes, els rabassaires, els mossos de corda, els mossos de l'esquadra, els mossos d'estació, els motoristes, els fotògrafs, els vegetarians, els capellans, els domadors, els esperitistes, tothom, tothom sense excepció, hancaria el mateix crit, brillant i entusiasta:

—Gassol!
I el Govern de Catalunya, pedalejant adalaterat, retornaria a Barcelona perfumat no solament de les essències democràtiques que com una ona de reverberació ciutadana floten en l'atmosfera apassionada de Catalunya, sinó perfumat amb aquelles altres essències, positivament més líriques, que vénen de les flors de la muntanya i de la bravada forta de salobre que puja del Mediterrani blau, d'una blavor només comparable amb l'Anís Blau que presenta la Fassina Catalana, primera fàbrica nacional de licors...

Bona nit tinguin, e-tigui bonet, senyor Francesc Pujols, i fins a demà.

(Es una paròdia BE NEGRE.)

La setmana vinent paròdia del "Ràdio-film humorístic de la setmana", per Valentí Castany.

Festivals del nostre enviat especial Chopin

Mallorca, 29 (gens urgent). — Han tingut lloc a diferents indrets de l'illa, els grandiosos festivals del vostre enviat especial Chopin.

L'expedició musical Barcelonina, que res no té a veure amb l'anterior que fa algun temps va efectuar el nostre il·lustre amic el rei Jaume I, ataca pacíficament davant de les nostres autoritats, dirigit-se tot seguit a portar una lira a la tomba de la ensaimada desconeguda.

La capella clàssica, dirigida per mossèn Tomàs, canta, en honor dels congressistes, les famoses composicions "Sobre las olas" i "María de la O" i aquells després, en justa represàlia, executaren un festival Chopin format per obres de Vivaldi, Bach i altres.

Aquests actes tingueren un gran èxit, però molt més gran fou encara, l'obtingut arran de la dislocació que sobre la Patologia Digestiva donà el conegudíssim musicòleg automobilista Otto Ford Maier. Amb paraula clara i precisa, demostrà que les malaguènes són de Chipen i no de Chopin com fins ara s'havia cregut.

I per a demostrar encara d'una manera més clara l'èxit apoteòsic que avui té la patologia Digestiva, parlà de les millors obtingudes pel ram mercantil, on tanta influència tingueren els nocturns de Chopin i la docilitat i l'indult del brau "Civilón".

L'orquestra Barcelona, dirigida pel mestre Samper, donà dos concerts a Mallorca, i sense voler restar mèrits al grup de congressistes que junt amb ells anaren a la veïna ciutat, direm amb el cor ¡ai! i amb la ploma a la mà, que l'èxit fou esclatant.

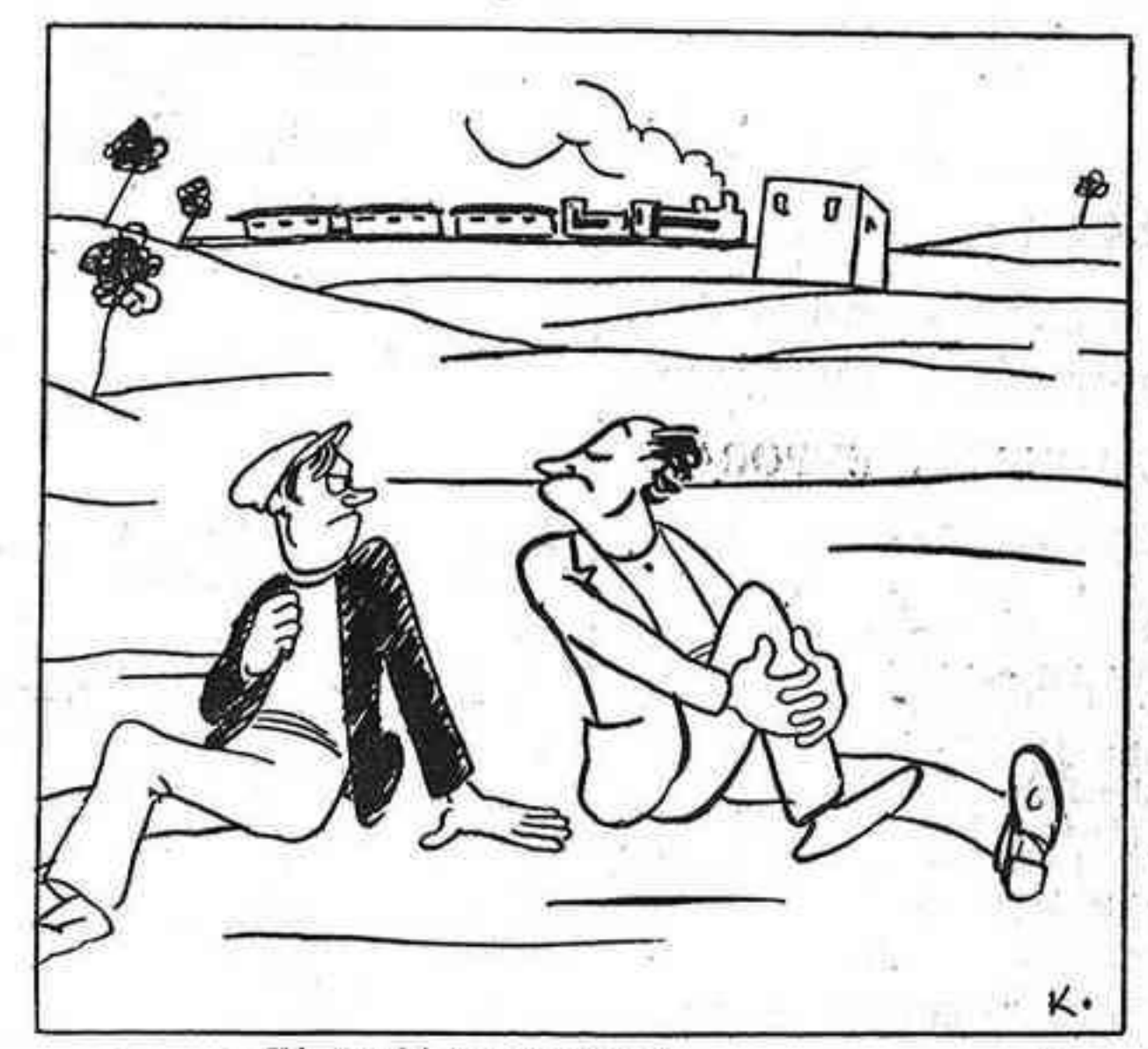

Crisòstem. — L'enhorsabona. Està molt bé.
Dràcula. — Bones!
R. R. — El mateix us diem.
El detectiu pirata. — Esteu carregat de raó.
Dick. — La segona està bé.
Pop-eye. — Ens informarem, però ens sembla que és impossible.
Sarim. — El xisto és bo.
Rus o... — Bufa!
R. Garcia. — Proveu alguna altra cosa. Ho feu bé.
Lluç. — De cap manera.
Laieta. — Digueu-li que sí.
M. S. A. — Sembla que ens enganyes!
Tot. — Res!

AQUELL DISTRET
—Però que no ho sap aquesta gent que ja no hi ha vaga?
—Però que no ho sap, vostè, que avui és diumenge!?

LA REGLA SUSPESA
TORNARA RAPIDAMENT I SENSE PERILL AMB
Perles FEMI
Unic producte d'acció segura per al fi que ha estat creat
REBUTGEU IMITACIONS QUE APROFITEN LA FAMA
D'AQUEST CELEBRE PRODUCTE-VENDA A FARCIES.

—Vós també sou vaguista?
—Sóc aficionat.

La poesia i la família

El jove poeta F. Alfonso i Orfila, el qual, a més de jove és solter, ens ha sorprès agradablement amb uns "Poemes a l'esposa" que ha publicat en el seu llibre "Clarors mediterrànies".

Desitjosos d'oferir a aquest tendre versaire una nova ocasió de cantar-nos estats familiars que no li corresponen, li hem brindat les pàgines d'EL BE i ell hi ha correspost trametent-nos el següent sonet:

EL GOIG DE SENTIR-SE AVI
Quan veig que Déu ha fet tan abundoses les branques del meu arbre familiar i que a les nits d'hivern, vora la llar, hi ha més de cinc mirades amoroses!
Quan veig mos fills vora de llurs esposos que tan fèrtils en nèt's varen sortir, que ma dona no deixa de parir, sento mon front tot coronat de roses!
I més encara quan penso que tants altres no senten pas el goig que havem nosaltres car la dissort, cruel, ha col·locat —per causes perigrines o bé estranyes— allà on sóc de roses agençat les més frondoses i retortes banyes.
F. ALFONSO I ORFILA

RESTAURANT GLACIER
Avui i cada dia
SOPA COSTES DE GARRAF I POLLASTRO ALLO SPIEDO
Rambla del Mig, 19
Plaça Macià, 3
Telèfon 22503

EL BE... LASQUES

Comencem formulant una justa i a la vegada enèrgica protesta: el catàleg de l'Exposició de Primavera d'enguany no conté cap reproducció fotogràfica de les obres exposades, descuit—suposant que sigui així—imperdonable i creditor de totes les censures.

Si més no, calia haver reproduït fotogràficament les obres premiades i tota vegada, repetim, que ha estat negligit un punt de tanta importància, trobem naturalíssima l'actitud d'amplia coalició fotogràfica adoptada pel senyor Pere Pruna. Les coses allà on siguin.

Entre els expositors d'enguany al Saló de Primavera, hi descobrim cognoms d'un sabor urbanístic incomparable. Vegeu-ne tres mostres eloqüents:

Alexandre Coll Blanch.
Benavent Santandreu.
Ezequiel Rambla.
De totes maneres, el nom que bat tots els rècords d'excentricitat és el del senyor Miquel Renom de Garate.
Anem a dir que això no és un nom, sinó un Renom, com el seu renom indica.
Ah!

En conjunt, la quantitat ha estat superada, però no pas la qualitat.

L'Exposició de Primavera 1936, exceptuant les obres de Sisquella, de Serra, d'Obiols i d'uns pocs altres, navega per les aigües de la grisor més absoluta.

Ves per on ara ens adonem que potser el fet de no publicar reproduccions fotogràfiques al catàleg és d'una visió que honora el comitè directiu.

Nosaltres, rectificat, som els amos.

Marqués Puig ha portat al Saló de Primavera un seguit de senyores tendenciosament abillades amb una sola mitja.

Unes senyores, però, que no deixen de posseir una gran quantitat de sex-appeal, digi qui en el sentit més antipolemístic del mot.

El premi Damià Campeny d'enguany ha estat concedit a l'escultor Viladomat per la seva obra número 227 "Nu de dona".

Davant d'aquesta magnífica escultura, l'altre dia hi havia un crític teatral que comentava: —Nu de dona, nu de dona... m'hi jugaria un peix que aquesta senyora ja va sortir la setmana passada a la "Crònica", firmada per un tal Manassés... Ni cal dir que es tractava del senyor Bernat i Duran, el conegut col·leccionista de plagis imaginàries.

La actitud pròpia del qui suposa que així aconseguirà alleugerir-se del dolor. En Viladomat, en adonar-se de la gràcia espontània d'aquella pose deliciosament reumàtica, va fer un crit entre desesperat i triomfal:

—No et moguis, o del contrari s'ensorra tot.

I d'aquest incís va sortir-ne la deliciosa escultura de l'actual Exposició de Primavera.

L'anèdota d'en Bernat i Duran és falsa, però la que acabem de revelar és rigorosament autèntica.

Sala Parés

Darrera exposició de PINTURA I ESCULTURA D'AQUESTA TEMPORADA

VENTOSA-CALVO SOTELO
—Quan empresonaren l'Azaña no vàreu pas protestar!
—No; però, vàrem patir més!...

"El Be" Oriental

La veritat sobre la Xina

—No us feu dels diaris! Mireu qui us ho diu—havia dit el director. Després havia fet un parell de pauses i havia tornat a repetir el mateix.

Davant tanta insistència, la Redacció en pes va decidir per unanimitat no fer-se dels diaris. Però com que a la Redacció hi ha un ambient de forta xafarjeria, es va renunciar a renunciar de saber noves de la Xina. En principi s'acordà enviar un enviat. Un enviat especial, naturalment. Es va decidir fer-ho a palletes entre tots els redactors. Era un d'aquells moments de realisme cruel que surten a les pel·lícules, perquè tots nosaltres som una gent d'estar per casa. Tots cantàvem "L'Emigrant". Els veïns del barri, que havien sortit al balcó, ens van obligar a repetir-ho i després cantàrem el "Virolai".

Un de nosaltres es va treure la gorra, per recollir la xavalla que caigues i tots els balcons es van tancar.

Preveient que ens enyoràrem si un de nosaltres s'allunyava massa, amb aquella unanimitat característica, es nomenà una comissió que anés a informar-se al consolat de Xina. Ens donaren una adreça banal, pujàrem una escala, ens aturàrem davant d'una porta on hi havien dibuixats uns signes indesxifrables i un dragó d'aquells de la Patum... i trucàrem.

De primer, no se sentia res i després tampoc. Ja començàvem a estar esperançats no sabem de què, quan la porta s'obrí i sortí un tipus d'aquells tan coneguts, que tant poden ésser l'ataconador com el sabater.

—Dispens! diguérem—, perdoni, excusi—, vàrem baixar i arribàrem, fèrem tres voltes amb els ulls clucs, pujàrem una escala i trucàrem a una porta igual a la de l'altra vegada.

—Dispens, acabem de perdre les il·lusions, però cerquem el consolat de la Xina.

—Jo fa trenta anys que el cerco. De totes maneres, si volen passar, potser el trobaran per aquí dins.

Passàrem gairebé desapercebuts, però passàrem. A la galeria trobàrem un home que semblava germà del del de la porta. Li diguérem que volíem parlar amb el consolat.

—El consolat volen veure? No s'amoïnin: poden parlar amb mi. Som parents i a més sóc l'empleat de la casa. El consolat és aquell senyor que els ha obert la porta.

—Ja veu, nosaltres esperàvem veure alguna cosa més exòtica que vostès.

—Ja els entenc, ja els entenc. Mirem, ara els ho explicaré. Aci, en aquest país, sempre hi ha algun desvavat o altre que quan s'avorreix, per distrèure's, planta un consolat. El cas és que els governs de la Xina ja han provat alguna vegada de fer venir consols autèntics. Però cap no ha pogut arribar aci. Tots es queden pel camí.

—Miri, deixis estar de romansos i comuniquis la nota oficial del consolat sobre les situacions xineses.

—Sí, home, sí. Tantes com vulguin. És l'única distracció que tenim, conccionar notes oficials. Escollim amb bona voluntat i jo els faré sortir d'aquest complicat laboratori.

NOTICIES FRESQUES

"Manifest adreçat pel general Xan-Kai-Xec al poble xinès.

Xinesos: Un xiu-xiu que tinc al cor em diu d'adreçar-vos aquests mots per dir-vos que les Xineses estan envaïdes per les tropes xineses. Xano-xano l'enemic va avançant. A tots els governs, des del de Canton fins al de Cantaps, el Kuo-Min-Tang els recomana que no corrin tant i que tinguin confiança en el defensor de la integritat nacional: el Ja-pó. Que les flors de lotus no s'aixafin en el xaragall dels nostres nassos xatos.

Com sigui que és tradició dels consols de dementar alguna cosa o altra, aquest consolat de les Xines dementeix que hagi demençat res.

Alguns telegrams considerats d'utilitat pública:

"Mong-Tu-King, 14. — Les tropes del Sud que van al Nord han passat bastant animades. S'espera que d'un moment a l'altre passaran les tropes del Nord que van al Sud.

Cor-Wing, 14. — Xan-Li-Kung, Ti-Li-Fan, So-Pek i altres desconeguts han sortit en totes direccions. Es diu que van a dirigir una crida a Wu-Li-Xang (a) Wil-xes.

Toquio, 12. — El Govern de Moscou ha suspès les vacances de l'ambaixador a Toquio. Aquest s'ha declarat en vaga i ha presentat bases.

Xang-Hai, 14. — S'ha organitzat amb bastant d'èxit una sessió d'explosió d'artefactes davant les legacions estrangeres. S'exceptua, naturalment, la legació japonesa. Es allò que diuen: "germans o estrangers". El mariscal Xan-Kai-Xec, que ha presenciat les proves per telèfon, s'ha declarat satisfet.

Toquio, 14. — El Govern japonès ha protestat per la falta d'atencions que li tenen les autoritats xineses de Xang-Hai. Es farà una gestió oficial perquè el Govern de Nankin es decideixi a fer explotar un parell de bombes a la legació japonesa de Xang-Hai. L'acte seria presidit pel cos diplomàtic. De moment, ja han començat a cercar-li el cos.

Nankin, 15. — El Govern ha protestat de la nota que va donar ahir el Govern de Toquio. Es creu que es podran evitar les represàlies.

Mong-Tu-King, 15. — Les tropes del Nord que havien de passar cap al Sud no han passat. Per no defraudar els espectadors, les tropes del Sud han tornat a passar, però cap al Sud. Han estat aplaudits i han repetit l'operació.

Xang-Hai, 15. — Comuniquen d'un lloc proper que el Iang-Tse-Kiang i l'Hoang-Ho s'han negat.

Xang-Hai, 15. — (Continuació de l'anterior telegrama, tallat pels aldarulls.) S'han negat a fer manifestacions.

Londres, 15. — Comunica el corresponent de l'agència Havas, que tot plegat és un bullití.

Nankin, 15. — Són molts els militars que s'han retirat de la vida per dedicar-se a la cria del cuc de seda, que diu que tonifica els nervis. Han manifestat que el cuc que volien criar era la nova modalitat: el cuc de seda artificial. En canvi, altres militars es tornen a deixar créixer la cua.

Xang-Hai, 15. — Els descendents de Confucí han organitzat una manifestació. La ciutat ha quedat buida.

Canton, 15. — Hstrj dkfhnd kabskd. (Tatxat per la censura.) FINAL

—Bé, senyors, aquest és el fruit del meu treball. Ara, que jo els aconsello que no s'amoïnin massa amb el que passa allà baix. Amb la dificultat de comunicacions, és probable que a hores d'ara ja s'ha acabat la guerra.

—Ai, gràcies. Respirem.

—No, no es tranquil·litzin massa, perquè és gairebé segur que a hores d'ara ja n'hi torna a haver.

—Miri que no es pot estar mai tranquil en aquest món!

—Sí, ja veurau, aquestes dificultats de comunicació...

—Bé, però vostès d'on les han tretes aquestes notícies?

—Vostè dirà! Dels diaris.

Al company fotògraf, que volia treure unes fotografies, li trepolava el pols.

orelles esgarrades

ELS HORRORS DE "LA VANGUARDIA"

Un peu de la primera pàgina de "La Vanguardia":

En un pas a nivell cercano a Cherburgo (França), un tren se echó encima de dos autobuses que cruzaban al mismo tiempo la vía. El choque fué espantoso, y cuando el tren se detuvo, pudo encontrarse, en el interior de los automóviles, totalmente destrozados, a nueve pasajeros muertos y a doce gravemente heridos.

D'aquests dotze totalment destrotats greument ferits en devien fer Frankensteins.

MISTERIS DE LA MAR

Amb el títol "Pueblo amotinado contra unos carabinieri", "El Diluvio" del dia 21 de juny publicava el següent telegrama:

Al llegar a este puerto una cañoa de la matrícula portuguesa custodiada por tres carabinieri que habían dado muerte al patrón por creerle contrabandista, se amotinó el pueblo, pidiendo justicia para el cabo de mar que había causado la muerte. Durante todo el día y la noche el público permaneció estacionado, levantándose el cadáver a las dos de la madrugada. El cuerpo de la víctima fué conducido por portugueses al cementerio municipal.

El telegrama no és massa clar, perquè no se sap ben bé qui va matar el patró, si els carabriners o el caporal de mar. Per aclarir-ho devia ésser que el cadàver es va llevar a les dues de la matinada.

FUTBOL RETROSPECTIU

A la secció d'esports de "La Publicitat" del dia 24:

Molt poques vegades ha existit a Terrassa una expectació tan gran com la que ha desvetllat l'anunci del partit que es jugarà aquesta tarda entre el primer equip del Club degà i un fort combinat del Club campió de Catalunya.

L'expectació era justificadíssima, sobretot si tenim en compte que aquest partit s'havia celebrat tres dies abans.

ELS ULTIMS SERAN ELS PRIMERS

D'uns resultats de natació que publicava "La Vanguardia" del dia 18:

50 metros libres.—1. Serra (Manresa), 33 s. 6-10; 2. Cots (Manresa), 34 s.; 3. Castellà (Mediterrani), 24 s. 8-10; 4. Fajardo; 5. Fernández; 6. Puig; 7. Puigdemengols.

Si el primer classificat féu els 50 metres en 33 segons i el tercer els féu en 24, hi ha motius per creure que el que arribà darrer devia batre el rècord del món.

LA BONA PREMSA

D'un gran anunci que publicava "La Veu de Catalunya" del dia 16, a la darrera pàgina:

Su marido no tendrá nada que reprocharle, porque su ropa estará siempre limpia y como nueva si emplea para limpiar sus vestidos el prodigioso producto "Nettosol" que quita en pocos minutos toda clase de manchado de grasas, aceites, pinturas, espermás, alquitrán, etc., etc., en vestidos, corbatas, sotanas, manteos, etc.

Certa mena de taques a les sotanes i als manteos ens semblen més aviat taques a l'honor de la clerecía. Però si "La Veu" ho diu...

ELS TREBALLS DE L'HERCULES

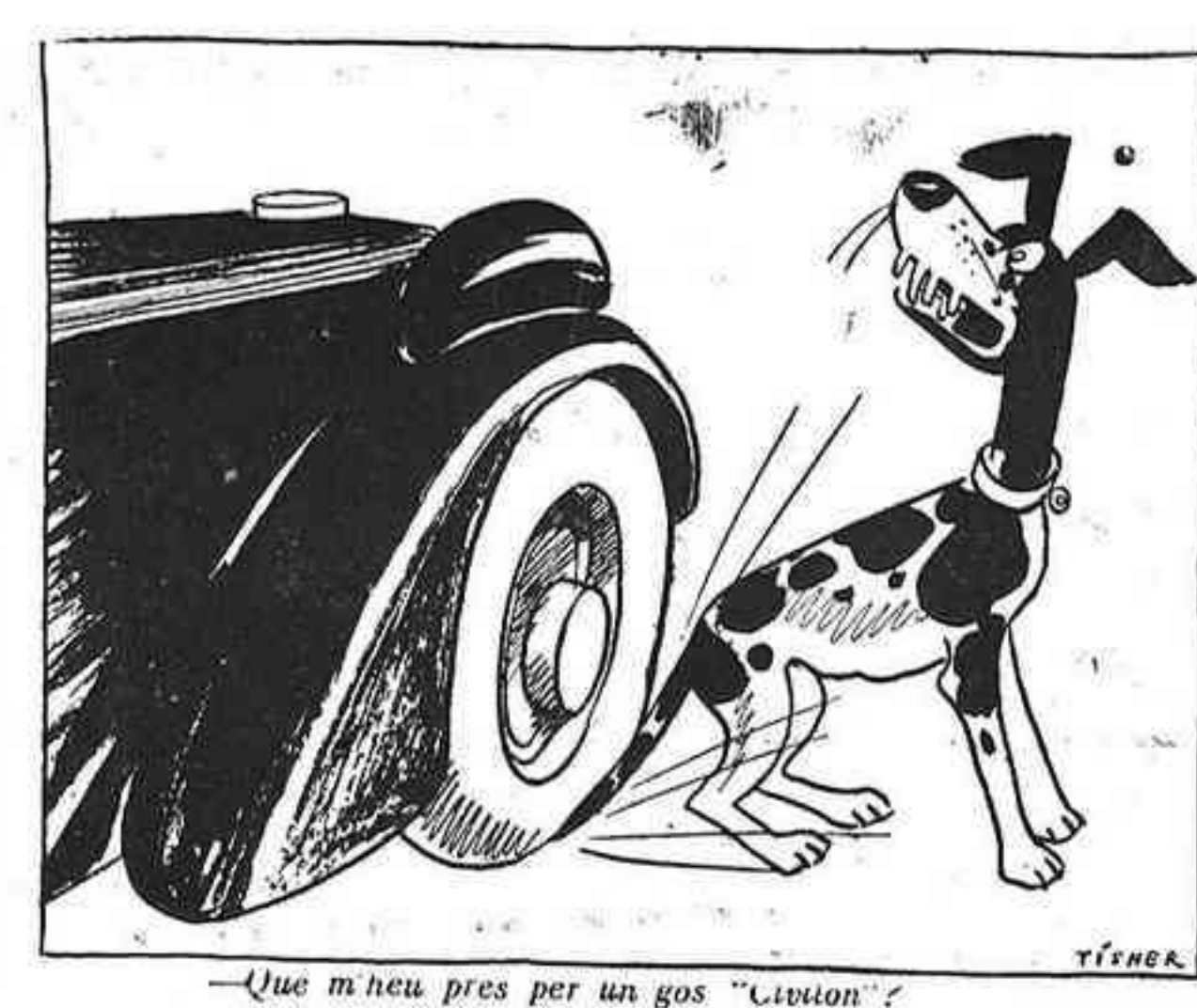
De "La Vanguardia" del dia 18:

Alicante, 17. — El Hércules ha recibido ofertas para celebrar unos partidos amistosos en Palma de Mallorca.

Si no anem errats, els dies 28 i 29 són la vigília i la vigília de Sant Pere.

EL VAIXELL FANTASMA

"Última Hora" del dia 23 publicava una fotografia del...

—Que m'heu pres per un gos "Livion"?

C. H. E.

vol dir "Confederación Aragonesa del Ebro"

...paquebot "El Kantara" del servei francès d'Alger a Portvendres que embarcà diumenge a la caleta Margarida, a prop de Palamós... Però "La Publicitat" d'aquell mateix dia havia publicat:

A la Costa Brava embarcà el vaixell francès "Alcántara". Diumenge, a dos quarts de deu del matí, el vaixell francès "Al-Kan-thara", etc.

"El Kantara"? "Alcántara"? "Al-Kan-thara"? Per treure's de dubtes, "La Publicitat" de l'endemà publicava una foto:

El vaixell francès "Kantaka", que ha embarcat, etc.

No seran els correctors de proves els que havien embarcat?

RENUNCIA QUE RENUNCIARAS

De "La Voz de Navarra" del dia 27:

RENUNCIA AL PREMIO NOBEL

Barcelona. — El pintor Pedro Pruna a quien concedió el Premio Nobel, ha enviado una carta al consejo de Cultura en la que dice que enterado de la campaña adictora que contra él se hace, que incluso ha llegado al extremo de hacer un corte al cuadro, renuncia al premio.

Al Premi Nobel també hi hem renunciat nosaltres.

ASSASSINAT PER ETAPES

De "La Publicitat" del dia 23, en la secció de Tribunals i Jutjats anuncia les causes que s'han de veure a l'Audiència:

Secció quarta.—Continuació de l'assassinat començat ahir contra Ramon Bonvil.

Està vist: hem tornat als temps de la Inquisició.

UN MATX NUL

"La Publicitat" del dia 25, donant voltes a l'èxit dels pronòstics del matx Louis-Schmeling, deia:

Aquesta superioritat del negre quedava corroborada encara pels resultats obtinguts per Louis i Uzcudun davant de Paulino.

Uzeudun contra Paulino! Heus aquí un combat que ens agrada presenciar. Encara que, ben mirat, potser ja l'hem vist...

CONSEQUENCIA

Segons "L'Instant" del 23 de juny al C. A. D. C. I. fou cohoçada aquell dia una pissarra. Veieu com ho diu:

En un dels balcons del C. A. D. C. I. diu: "La suggerència del Conseller ha estat instal·lada una pissarra que de Treball no ha estat acceptada per la patronal; per tant, companys, visca la vaga!"

Es clar, com podien acceptar una pissarra de Treball, si la qüestió era fer vaga!

talán confiesa el aragonésismo de nuestro gran río.

La Confederación Hidrográfica del Ebro es aragonesa porque en un principio fué la Confederación Aragonesa del Ebro (C. H. E.) aunque por las iniciales parezca valenciana. Pero esto confirma más su aragonésismo porque en un principio la Corona de Aragón tenía bajo su bandera Cataluña y Valencia.

Y si el Ebro es aragonés, ¿cómo no han de serlo sus hijos y las regiones que riegan sus hijos?

—Però els rius catalans que van a l'Ebre, no són catalans? —No señor, de ninguna manera; porque si quitamos el Ebro, ¿dónde irán a parar? Pues inundarán las tierras y estas tierras por catalanas que sean, desaparecerán.

—Però, i si Catalunya tapés l'Ebre, no s'inundaria Aragó? —No; porque el Ebro es tan grande y tan hermoso que al inundar Cataluña ésta desaparecería y pondría el mar en comunicación con Aragón. Ya ve, pues.

—Però aun hay más. Si desde Aragón empezamos a tirar de los afluentes que el Ebro tiene en Cataluña, se van a quedar sin uno. Conque... —Però l'Ebre desemboca a Catalunya i nosaltres només demanem aquest tros i els rius que passen per la nostra terra.

—Mire usted; voy a explicarle un chascarrillo baturro. Una vez etan un lobo y un cordero que habían en un mismo río, que era el Ebro, y el lobo, para comerse el cordero empezó a decirle que le enturbiaba el agua.

—Cómo puedo enturbiarte el agua si el río corre de ti hacia mí?

—Bueno, le contesté el lobo; tienes razón, pero como que quiero comerme es igual.

Pues esto es lo que hacen los catalanes.

—Sí; sino que són els catalans els que estan riu avall i no es deixaran devorar.

—Mira tú qué gracia, porque gobiernan las izquierdas. ¡Pero dejad que subamos nosotros!

—Es claro; però ja ens hi mirarem.

CONFEDERACIO HIDROGRAFICA DE L'EBRE —Vull deturar-lo! On s'és vist, passar per Catalunya!

Vaga de linotipistes de diaris per les condicions morals del treball

Anunciada la vaga del personal de la impremta dels diaris, no ens sabríem estar de parlar amb elogi d'una semblant decisió. En efecte, quan tots els rams declaren vagues per millorar els seus, els linotipistes dels diaris, considerant que ja guanyen suficient guanyant més que un parell de redactors dels millor pagats, no posen altra cosa, entre altres coses, en les seves bases, que la "millora de les condicions morals i higièniques del treball".

En efecte; pel que fa a aquestes condicions, especialment les morals, els linotipistes ens tenen a la seva entera disposició. És intolerable que un diari com "La Publicitat" tingui la impremta al carrer de Barbarà o com "La Humanitat" al de Tallers o que el senyor Duran i Ventosa, per satisfer els seus gustos particulars obligui els operaris de "La Veu" a anar a un carrer com el de Ferlandina o mossèn Lisbona els de "El Correo Catalán" al de Banyes Nous, fent freqüentar els innocents obrers barrades plenes de donotes o cosa encara pitjor.

Cal seguir l'exemple de "El Diluvio", "Renovación" i "La Sol" que, fugint d'aquestes barrades infectes s'han instal·lat als carrers de la Diputació i de Muñaner.

Aquest núm. d'El Be Negre ha passat per la censura

—Tu ets de la U. G. T., de la C. N. T., del P. O. U. M., del F. U. T. M. o de la F. E.?

—Jo sóc del G.A.S.

Llegiu "EL BE NEGRE" cada setmana

ESTRAPERLO —Però, ara, per què té po? —Perquè aquests juguen nés fort!